

PROJEKTBEKRIVELSE:

Bonamatics profil:

Bonamatic er opkaldt efter den industrielle kaffemaskine Bravilor Bonamat. Kaffemaskinen er monteret på væggen i udstillingslokalet, og slører derved formatet til at stille spørgsmålstegn ved den type kontekst, man er i. Samtidig forbinder den rummet med dets nærmeste omgivelser og inviterer det lokale publikum indenfor. Bonamatic fokuserer på, hvordan objekter af enhver art kan tænkes som en slags producerende maskine, der forbindes med hinanden og frembringer effekter, ikke så meget på grund af kunstneren, men mere gennem kunstobjekterne selv.

Kurators koncept for gruppeudstillingen:

Udstillingen er stedsspecifik og tager udgangspunkt i Bonamatics eget lokale. Bonamatic befinder sig i det gamle arbejder- og industrikvarter nordvest i København. Rummet har, siden bygningens opførelse i 1935, fungeret som både viktualieforretning, frugthandler, slagterbutik og genbrugsbutik for legetøj. Den historie udstillingsrummet bærer på, står på mange måder i kontrast til det nuværende hvide udstillingslokale, da den omhandler alt det hverdagslige som let overses. Der findes endnu små tegn i lokalet, som peger på dens fortid; et afløb, et terrazzogulv og en lem i gulvet. Udstillingen vil derfor undersøge rummets tidsligheder, de skjulte fortællinger i vores byrum og hvordan det daglige liv transformeres, ændres over tid og skifter funktion. På den måde drager udstillingen også paralleller til nordvest, et byrum under hastig forandring. Udstillingens tema er inspireret af den franske forfatter Georges Perec og hans hverdagssociologiske begreb om det infra-ordinære som står i modsætning til det ekstraordinære, hvilket også ses i at Perec ofte skriver med afsæt i de rum og steder, hvor vi færdes i det daglige. Med sit stedsspecifikke fokus og med tråde til filosofiske såvel som hverdagslige tematikker, ønsker udstillingen at skabe eftertanke omkring, hvordan de rum vi skaber, har og skal se ud.

Værket:

Jeg vil arbejde med udstillingen på en 'usynlig' måde ved ikke at anvende rummet som typisk ramme for fremvisning af værker, men i stedet fremhæve elementer og funktioner som allerede findes i rummet. Terrazzogulvet er for mig fuldstændig dominerende, og har den interessante egenskab at forvirre øjet med de små irregulære stykker marmor som cementen er blandet op med.

Jeg ønsker at dykke ned i gulvet og grave fortiden op - bogstavelig talt. Med afsæt i lokalets fortid som slagterforretning bliver mit bidrag til udstillingen afstøbninger i terrazzo af aflagt kød fra en slagterbutik i Nordvest. Afstøbningerne får en kødlignende struktur i overfladen i den samme type terrazzo som ses i udstillingsrummet. De placeres med den flade side mod gulvet, så beskueren får en fornemmelse af at terrazzoen bevæger sig op over sin egen overflade.

Gennem materialevalget får afstøbningerne en camouflerende tilstedeværelse, som ved første øjekast ikke eksisterer - man skal bevæge sig rundt i rummet for at opfange dem.

Afstøbningerne er en undersøgelse af at tildele rummet en hukommelse som kommer fysisk til udtryk. Kødet som før har været i rummet, ligger nu kun som buler under gulvets overflade i en form for spøgelseserindring. De er stille, camouflerede forstyrrelser i rummet.

Bæredygtighed:

For at undgå madspild laver jeg en aftale med en slagter om at købe kød som i forvejen er kasseret.